

aneb V dlaních země a podmanivých melodií **Romana Horkého a Kamelot** jsem naživo už dlouho neviděl. Míjení nebylo záměrné – někdy se prostě seběhne moc věcí najednou (všichni něco nestíháme). Navíc jsou jejich skladby často slyšet v různých médiích, takže kontakt ztracen nebyl. Proto jsem se rád vydal ve středeční večer 27. března na brněnskou Musilku (tedy KS Omega) a po úvodním poklábosení s kamarády čekal události příští.

A začaly se dít věci. Roman dobře zvládá magii práce s publikem, takže úvod byl blíže trampské klasice. Ale další dvě vypalovačky jako by přišly z některého centra moderní country. Nevím, zda to dělají kytarové rify **Romana Horkého** či Viktora **Porkristla**, baskytara **Tomáše Vunderleho Koudelky**

, nebo velmi dobře v melodiích usazené bicí

Vladimíra Třebického

či klávesy

Karla Macálky

, ale bylo to něco úplně jiného, než jsem v duchu od Kamelotu čekal. A bylo to velmi dobré.

Romanovy texty mají široký rozsah témat – od pocitů z čistě přírodních, dalo by se říci pravověrných trampských témat, přes odkazy do historie vzdálené i nedávné, až po reakce na dění současné. A k tomu se váže přesně zvolené hudební téma i styl, které téma písničky shrnuje a podtrhuje. Výzva k zachování přirozeného přírodního rázu krajiny řeky Oslavky v *Posledním ráji*

je sice velmi plamennou výzvou, ale v koncertním podání je její naléhavost ještě umocněna civilním podáním Kamelotů. Večer obsáhl skladby z nového CD

Země tvých dlaní

, podle Romanova průvodního slova snad tématy více věnovaného ženské části publika.

Naštěstí na naše bardy nedoléhá modernistická módní vlna kampaní „me too“, takže se nemusí bát oslavy ženství v různých podobách – což je dobře. I téma písničky

Nezapomeň na mne staví

na vztahu a smutku, které mohou soužití mužů a žen provázet.

Výletem do historie bylo připomenutí památky dvou oslavanských skautů a trampů Josefa Dřevikovského a Jana Hlaváče, kteří v době předválečné postavili dodnes na Oslavce stojící boudu „Kačina“ a kteří byli válečným běsem zasaženi a popraveni za odbojovou činnost. Z jiné doby, ale ve své síle opět velmi lidský příběh je ukrytý v písničce

Kamelot na Musilce

Napsal uživatel Vladimír Běd'a Halm
Neděle, 31 Březen 2019 20:41

Borodino

, s tématem dopisu důstojníka Napoleonovy armády, který se ocitl ve víru porážky v ruských pláních.

Od temné historie se k potěše publika v zaplněném sále Musilky konal návrat ke známých skladbám, ve kterých si mohlo i zpěvné publikum zabroukat s pódiem. Takže se objevila *Země antilop* a večer se vrátil k dalším tématům ze zpěvníku Romana Horkého a Kamelotu a dal prostor výborným vokálním a instrumentálním výkonům.

Závěr a přídavky byly více v režii publika –

Zachraňte koně

jsou diváky stále chtěným kouskem. Ale písničky Kamelotu jsou sice zpěvné a uchu publika lahodící, leč jak si zpěváci z publika uvědomili, nejsou jednoduché na interpretaci. Ale celkovému skvělému dojmu z večera to neublížilo a rozhodně to bylo dobrou přípravou na poslední březnový večer, kdy se Roman s Kamelotem vypraví na pódium Lucerny. A pro mne znamenal večer také impuls k dlouho odkládané cestě do údolí Oslavky.